

ZAKON

O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O SUZBIJANJU NEZAKONITIH RADNJI UPERENIH PROTIV BEZBEDNOSTI POMORSKE PLOVIDBE

("Sl. list SCG - Međunarodni ugovori", br. 2/2004)

LAN 1

Ratifikuje se Konvencija o suzbijanju nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti pomorske plovidbe, koja je usvojena 10. marta 1988. godine u Rimu, u originalu na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku.

LAN 2

Tekst Konvencije u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

KONVENCIJA O SUZBIJANJU NEZAKONITIH RADNJI UPERENIH PROTIV BEZBEDNOSTI POMORSKE PLOVIDBE

Države članice Konvencije,

Imaju u vidu svrhu i namenu Povelje Ujedinjenih nacija, koja se odnose na očuvanje međunarodnog mira i bezbednosti i razvoj prijateljskih odnosa i saradnje između država,

Priznaju i posebno da svako ima pravo na život, slobodu i bezbednost ličnosti, kao što je navedeno u Univerzalnoj deklaraciji o ljudskim pravima i Međunarodnom sporazumu o civilnim i političkim pravima,

Duboko zabrinute zbog eskalacije terorističkih akata svih oblika širom sveta, koji dovode u opasnost ili odnose život nevinih ljudi, ugrožavaju osnovne slobode i ozbiljno povređuju dostojanstvo ljudi,

Smatraju i da nezakonite radnje uperene protiv bezbednosti pomorske plovidbe dovode u opasnost lica i imovinu, ozbiljno utiču na obavljanje pomorskog saobraćaja i narušavaju poverenje ljudi širom sveta u bezbednost plovidbe,

Smatraju i da pojava ovih radnji predstavlja predmet ozbiljne zabrinutosti međunarodne zajednice u celini,

Ubeđeni u hitnu potrebu razvoja međunarodne saradnje između država radi stvaranja i usvajanja efikasnih i praktičnih mera za sprečavanje svih nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti pomorske plovidbe, kao i za sudsko gonjenje i kažnjavanje izvršilaca istih,

Pozivaju i se na Rezoluciju 40/61 Generalne skupštine Ujedinjenih nacija od 9. decembra 1985. godine koja inter alia "podstiče sve države jednostrano i u saradnji sa drugim državama, kao i relevantne organe Ujedinjenih nacija, da doprinesu eliminaciji uzroka koji su u osnovi međunarodnog terorizma i da obrate posebnu pažnju na sve situacije, uključujući i

kolonijalizam, rasizam i situacije u kojima se masovno i flagrantno krše ljudska prava i osnovne slobode, kao i one koje uključuju stranu okupaciju, koje mogu prouzrokovati međunarodni terorizam i dovesti u opasnost međunarodni mir i bezbednost",

Pozivaju i se dalje na činjenicu da Rezolucija 40/61 "nedvosmisleno osuđuje, kao kriminalne, sve radnje, metode i delovanja terorizma, izvršena bilo gde i od strane bilo koga, uključujući i ona koja dovode u opasnost prijateljske odnose između država i njihovu bezbednost",

Pozivaju i se takođe na Rezoluciju 40/61, Međunarodna pomorska organizacija je bila zadužena da prouči problem terorizma na brodu ili protiv brodova, kako bi pripremila preporuke o odgovarajućim merama,

Imaju i u vidu Rezoluciju A.584(14) Skupštine Međunarodne pomorske organizacije, od 20. novembra 1985. godine, kojom se zahteva razvoj mera za sprečavanje nezakonitih radnji kojima se ugrožava bezbednost brodova i bezbednost njihovih putnika i posade,

Primaju i k znanju da su i radnje posade koje potpadaju pod normalnu disciplinu na palubi van nadležnosti ove Konvencije,

Potvrđuju i želju za nadziranjem pravila i standarda koji se odnose na sprečavanje i kontrolu nezakonitih radnji uperenih protiv brodova i lica na brodovima, kako bi ih po potrebi autorizirale i, s tim u vezi, izražavaju i zadovoljstvo merama za sprečavanje nezakonitih radnji uperenih protiv putnika i posade na palubama brodova, preporučenim od strane Pomorskog komiteta za bezbednost Međunarodne pomorske organizacije,

Potvrđuju i dalje da će se pitanja koja nisu obuhvaćena ovom Konvencijom i dalje rešavati primenom pravila i načela opšteg međunarodnog prava,

Priznavaju i potrebu da se sve države, u borbi protiv nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti pomorske plovidbe, striktno pridržavaju pravila i principa opšteg međunarodnog prava,

Dogovorile su se o sledećem:

Član 1

Za potrebe ove Konvencije, "Brod" označava svaki plovni objekt koji nije privržen za morsko dno, uključujući i plovni objekt sa dinamičkom podrškom, plovni objekt koji može da uroni, ili bilo koji drugi plovni objekt.

Član 2

1. Ova Konvencija se ne primenjuje na:

(a) ratni brod; ili

(b) brod koji poseduje ili koristi država kao pomoćno pomorsko sredstvo za potrebe carine ili policije; ili

(v) brod koji je povučen iz plovidbe.

2. Odredbe ove Konvencije ne utiču na imunitet ratnih brodova i drugih javnih brodova koji se koriste u nekomercijalne svrhe.

Član 3

1. Svako lice čini prekršaj ako to lice nezakonito i namerno:

(a) na silu, ili pretnjom, ili bilo kojim drugim namernom zastrašivanjem oduzme ili obavlja kontrolu nad brodom; ili

(b) izvrši neku nasilnu radnju uperenu protiv lica na palubi broda, ako ta radnja može da ugrozi bezbednu plovidbu tog broda; ili

(v) uništi brod ili prouzrokuje oštećenje broda ili njegovog tereta koje može da ugrozi bezbednu plovidbu tog broda; ili

(g) postavi ili prouzrokuje da se na brod postavi, na bilo koji način, naprava ili supstanca koja bi mogla da uništi njegov brod, ili da prouzrokuje oštećenje tog broda ili njegovog tereta, koje ugrožava ili može da ugrozi bezbednu plovidbu tog broda; ili

(d) uništi ili ozbiljno ošteti uređaje za pomorsku plovidbu ili se ozbiljno poremeti njihov rad, ako bilo koja takva radnja može da ugrozi bezbednu plovidbu tog broda; ili

() saopšti informacije za koje zna da nisu tačne, ugrozivši time bezbednu plovidbu tog broda; ili

(e) povredi ili ubije bilo koje lice, prilikom izvršavanja ili pokušaja izvršavanja bilo kojeg od prekršaja navedenih u podtačkama (a) do ().

2. Svako lice takođe vrši prekršaj, ako to lice:

(a) pokuša da izvrši bilo koji od prekršaja navedenih u tački 1; ili

(b) podstakne neko lice na izvršenje bilo kojeg prekršaja navedenog u tački 1 ili je na bilo koji drugi način saučesnik licu koje je izvršilo te prekršaje; ili

(v) preti, sa ili bez uslova, kao što je predviđeno nacionalnim zakonom, sa ciljem da primora fizičko ili pravno lice da izvrši ili se uzdrži od izvršenja neke radnje, da izvrši bilo koji od prekršaja navedenih u tački 1, podtačkama (b), (v) i (d), ako ta pretnja može da ugrozi bezbednu plovidbu tog broda.

Član 4

1. Ova Konvencija se primenjuje ako je predviđeno da brod kojim se upravlja plovi u vode, kroz vode ili iz voda izvan spoljne granice teritorijalnog mora jedne države, ili bilo njih granica njenog teritorijalnog mora sa susednim državama.

2. Iako se Konvencija ne primenjuje u slučajevima koji su u skladu sa tačkom 1, ona se ipak primenjuje kada se krivac ili navodni krivac nađe na teritoriji države članice Konvencije, koja nije država navedena u tački 1.

lan 5

Svaka država članica će ka njavati prekršaje navedene u članu 3 odgovarajućim kaznama kojima se uzima u obzir ozbiljna priroda ovih prekršaja.

lan 6

1. Svaka država članica preduzima neophodne mere za uspostavljanje svoje pravne nadležnosti za prekršaje navedene u članu 3 kada je prekršaj izvršen:

(a) na brodu ili na palubi broda koji plovi pod zastavom te države u vreme kada je prekršaj izvršen; ili

(b) na teritoriji države, uključujući i teritorijalno more; ili

(v) od strane državljanina te države.

2. Država može, takođe, da uspostavi svoju pravnu nadležnost za bilo koji takav prekršaj kada je:

(a) prekršaj izvršio apatrid koji živi na teritoriji te države; ili

(b) tokom izvršenja istog otet, ili mu je preneto, ili je povređen, ili ubijen državljanin te države; ili

(v) isti izvršen u pokušaju da primora tu državu da izvrši ili se uzdrži od izvršenja bilo koje radnje.

3. Svaka država članica koja je uspostavila svoju pravnu nadležnost pomenutu u tački 2 obaveštava Generalnog sekretara Međunarodne pomorske organizacije (u daljem tekstu "Generalni sekretar"). Ako ta država naknadno opozove tu pravnu nadležnost, obaveštava o tome Generalnog sekretara.

4. Svaka država članica preduzima sve neophodne mere za uspostavljanje svoje pravne nadležnosti za prekršaje navedene u članu 3 u slučajevima u kojima se navodni krivac nalazi na njenoj teritoriji i ne izručuje ga nijednoj drugoj državi članici koja je uspostavila svoju pravnu nadležnost u skladu sa tačkama 1 i 2 ovog člana.

5. Ova Konvencija ne isključuje bilo koju pravnu nadležnost koja se obavlja u skladu sa nacionalnim zakonom.

lan 7

1. Nakon što bude zadovoljna stanjem garantovanim na taj način, svaka država članica na svojoj teritoriji se nalazi krivac ili navodni krivac istog, u skladu sa zakonom, odvodi u pritvor ili preduzima druge mere kako bi se osigurala da on tu ostane dovoljno dugo koliko je neophodno da se ustanovi krivični postupak ili postupak ekstradicije.

2. Takva država odmah obavlja preliminarnu istragu, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom.

3. Svako lice protiv koga se primene mere navedene u tački 1 ima pravo:

(a) da bez odlaganja obavesti najbližeg odgovarajućeg predstavnika države koji je državljanin ili koji na drugi način ima pravo da uspostavi takvu komunikaciju ili, ako se radi i apatridu, predstavnika države u kojoj stanuje;

(b) na posetu predstavnika te države.

4. Prava navedena u tački 3 primenjuju se u skladu sa zakonima i propisima države na čijoj teritoriji se nalazi krivac ili navodi krivac, shodno odredbi da pomenuti zakoni i propisi moraju u potpunosti da budu primenljivi za svrhe koje se odnose na prava data u tački 3.

5. Kada je država članica, u skladu sa ovim članom, pritvorila lice, ona o tome obaveštava državu koje su uspostavile pravne nadležnosti u skladu sa članom 6 tačka 1 i, ako to smatra korisnim, bilo koju drugu zainteresovanu državu o činjenici da je takvo lice pritvoreno i o okolnostima koje garantuju njegovo zadržavanje. Država koja obavlja preliminarnu istragu datu u tački 2 ovog člana o svojim nalazima odmah obaveštava navedene države i navodi da li namerava da primeni pravnu nadležnost.

Član 8

1. Zapovednik broda države članice ("država zastave broda") može isporučiti vlastima bilo koje druge države članice ("država koja prima") bilo koje lice za koje se opravdano može smatrati da je izvršilo jedan od prekršaja navedenih u članu 3.

2. Država zastave broda obezbeđuje da je zapovednik njenog broda na kome se nalazi lice koje zapovednik namerava da isporuči, u skladu sa članom 1, obavezan da obavesti organe države koja prima o svojoj nameri da isporuči takvo lice i o razlozima i, ako je to moguće, po mogućstvu pre nego što uđe u teritorijalno more države koja prima.

3. Država koja prima prihvatiće isporučivanje, osim u slučajevima kada postoji osnova za mišljenje da Konvencija ne može da se primeni na postupke koji su doveli do isporuke i nastavlja postupak u skladu sa odredbama člana 7. Svako odbijanje da se prihvati isporučivanje mora biti propraćeno izjavom u kojoj se navode razlozi za odbijanje.

4. Država zastave broda obezbeđuje da je zapovednik njenog broda obavezan da organima države koja prima dostavi dokaze koje on poseduje, a koji se odnose na navodnog krivca.

5. Država koja prima i prihvatila je isporučivanje lica u skladu sa tačkom 3, može zahtevati da država zastave broda prihvati isporučivanje tog lica. Država zastave broda razmatra svaki takav zahtev i ako se složi sa istim nastavlja postupak u skladu sa članom 7. Ako država zastave broda odbije zahtev, dostavlja državi koja prima izjavu o razlozima.

Član 9

Odredbe ove Konvencije na bilo koji način ne utiču na pravila međunarodnog prava koja se odnose na nadležnost država za primenu istražnog postupka ili pravne nadležnosti na brodovima koji ne plove pod njihovim zastavama.

Član 10

1. Država članica, na čijoj teritoriji se nalazi krivac ili navodi krivac, u slučajevima za koje važi član 6, ako ne isporuči istog obavezna je da bez ikakvog izuzetka i bez obzira na to da li je prekršaj počinjen na njenoj teritoriji ili nije počinjen, odmah preda slučaj svojim organima radi tužbe, prema proceduri koja je u skladu sa zakonima te države. Organi donose odluku na isti način kao i za bilo koji drugi prekršaj ozbiljne prirode, u skladu sa zakonom te države.

2. Svakom licu protiv koga se postupak vodi u vezi sa prekršajima navedenim u članu 3, garantuje se pošteno suđenje na svim nivoima postupka, uključujući i osiguravanje svih prava i garancija koje se odnose na taj postupak prema zakonu države na čijoj teritoriji se lice nalazi.

Član 11

1. Prekršaji navedeni u članu 3 smatraju se za prekršaje zbog kojih se lice može izručiti prema svakom sporazumu o izručenju koji postoji između bilo kojih država članica. Države članice uključujući ove prekršaje u svaki sporazum o izručenju koji međusobno zaključuju.

2. Ako neka država članica, koja izručenje uslovljava postojanjem sporazuma, dobije zahtev za izručenje od druge države članice sa kojom nema sporazum o izručenju, ta država može, po svom nahođenju, da smatra ovu Konvenciju pravnim osnovom za izručenje radi prekršaja navedenih u članu 3. Izručenje se obavlja shodno drugim uslovima koji su u skladu sa zakonom države članice od koje se zahteva izručenje.

3. Države članice koje izručenje ne uslovljavaju postojanjem sporazuma, prepoznaju između sebe prekršaje navedene u članu 3 kao one zbog kojih se lice može izručiti, shodno uslovima koji su u skladu sa zakonom te države.

4. Po potrebi, prekršaji navedeni u članu 4 tretiraju se, radi izručenja lica između država, kao počinjeni ne samo na mestu na kome su se javili, već i na mestu koje se nalazi pod pravnom nadležnošću države članice koja je zahtevala izručenje.

5. Država članica koja dobije više od jednog zahteva za izručenje od država koje su uspostavile pravnu nadležnost u skladu sa članom 6 i koja odlučuje da ne vodi sudski proces, u izboru države kojoj će isporučiti krivca ili navodnog krivca mora da uzme u obzir interese i odgovornosti države članice pod čijom zastavom je brod plovio u vreme kada je prekršaj izvršen.

6. Pri razmatranju zahteva za izručenje navodnog krivca prema ovoj Konvenciji, država od koje se zahteva izručenje mora da uzme u obzir da li njegova prava navedena u članu 7 tačka 3 mogu biti primenjena u državi koja zahteva izručenje.

7. U vezi sa prekršajima definisanim u ovoj Konvenciji, odredbe svih ugovora o izručenju i sporazuma koji se mogu primeniti između država članica modifikuju se između država članica da bi bili u skladu s Konvencijom.

Član 12

1. Države članice pružaju uzajamno veću pomoć u vezi sa krivičnim postupkom koji se vodi za prekršaje navedene u članu 3, uključujući i pomoć u pribavljanju dokaza koji su potrebni za vođenje postupka.

2. Države članice sprovode svoje obaveze navedene u tački 1 u skladu sa sporazumima o pružanju uzajamne pomoći koji mogu postojati između te dve države. U slučaju da ne postoje takvi sporazumi, države članice pružaju uzajamnu pomoć u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom.

Član 13

1. Države članice saraduju u sprečavanju prekršaja navedenih u članu 3, posebno:

(a) preduzimanjem svih mogućih mera za sprečavanje priprema ovih prekršaja na njihovoj teritoriji radi izvođenja istih na njihovoj teritoriji ili van njihove teritorije;

(b) razmenom informacija u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom i koordinacijom administrativnih i drugih mera koje su preduzete kao odgovorajuće za sprečavanje izvršenja prekršaja navedenih u članu 3.

2. Kada je, zbog izvršenja nekog od prekršaja navedenog u članu 3, polazak broda odložen ili sprečen, svaka država članica na čijoj teritoriji se nalazi brod, ili putnici, ili posada obavezna je da uloži sve neophodne napore kako bi sprečila da brod, putnici, posada ili teret tog broda budu nepotrebno zadržani.

Član 14

Svaka država članica koja ima razloga da veruje da će biti izvršen neki od prekršaja navedenih u članu 3, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, dostavlja, što je pre moguće, sve značajne informacije koje poseduje onim državama za koje veruje da su uspostavile pravnu nadležnost u skladu sa članom 6.

Član 15

1. Svaka država članica, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom, dostavlja Generalnom sekretaru, u što kraćem roku, svaku značajnu informaciju koju poseduje u vezi sa:

(a) okolnostima vezanim za prekršaj;

(b) radnjama koje su preduzete u skladu sa članom 13 tačka 2;

(v) merama preduzetim u vezi sa krivcem ili navodnim krivcem i, naročito, rezultatima svakog postupka izručenja ili drugog pravnog postupka.

2. Država članica u kojoj se vodi postupak protiv krivca ili navodnog krivca, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom, saopštava krajnji ishod postupka Generalnom sekretaru.

3. Informacije koje se prenose u skladu sa tačkom 1 i 2 Generalni sekretar dostavlja svim državama članicama, članicama Meunarodne pomorske organizacije (u daljem tekstu "Organizacija"), drugim zainteresovanim državama i drugim odgovarajućim međunarodnim međuvladinim organizacijama.

Član 16

1. Svaki spor između dve ili više država članica u vezi sa tumačenjem ili primenom ove Konvencije koji se ne može rešiti pregovorima u određenom vremenskom periodu, na zahtev jedne od njih, predaje se na arbitražu. Ako, u roku od šest meseci nakon predaje na arbitražu, strane ne budu u mogućnosti da se dogovore oko organizacije arbitraže, svaka strana može, na sopstveni zahtev, da preda ovaj spor Međunarodnom sudu pravde u skladu sa statutom suda.

2. Svaka država može u vreme potpisivanja ili ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja ove Konvencije ili pristupanja istoj, da izjavi da ona ne smatra obavezujućom bilo koju, ili sve odredbe tačke 1. Druge države članice ne obavezuju se ovim odredbama prema bilo kojoj državi koja se ogradila od istih.

3. Svaka država koja se ogradila od primene ovih odredbi u skladu sa tačkom 2 može, u bilo koje vreme, da povuče tu odluku obaveštenjem koje dostavlja Generalnom sekretaru.

Član 17

1. Ova Konvencija je otvorena za potpisivanje u Rimu, 10. marta 1988. godine, od strane država koje učestvuju na Međunarodnoj konferenciji o sprežavanju nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti pomorske plovidbe i u sedištu Organizacije od strane svih država od 14. marta 1988. godine do 9. marta 1989. godine. Nakon toga ostaje otvorena za pristup novih država.

2. Države mogu izraziti svoj pristanak da je Konvencija za njih obavezujuća na sledeći način:

(a) bezuslovnim potpisivanjem što se tiče ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja; ili

(b) potpisivanjem shodno ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju, za kojim sledi ratifikacija, prihvatanje ili odobrenje; ili

(v) pristupom.

3. Ratifikacija, prihvatanje, odobrenje ili pristup stupaju na snagu deponovanjem nekog instrumenta s tim u vezi kod Generalnog sekretara.

Član 18

1. Ova Konvencija stupa na snagu 90 dana nakon što je 15 država bude bezuslovno potpisalo što se tiče ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja, ili pošto budu deponovale neki instrument ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupa u vezi sa istom.

2. Za državu koja deponuje instrument ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupa u vezi sa ovom Konvencijom, nakon što su ispunjeni uslovi za stupanje na snagu iste, ratifikacija, prihvatanje, odobrenje ili pristup stupaju na snagu 90 dana od dana deponovanja.

Član 19

1. Svaka država članica može objaviti ovu Konvenciju po isteku jedne godine od stupanja na snagu iste u toj državi.

2. Objava se obavlja deponovanjem nekog instrumenta za objavu Generalnom sekretaru.

3. Objava stupa na snagu nakon godinu dana, ili nekog drugog perioda koji se može navesti u instrumentu za deponovanje, od prijema instrumenta za deponovanje od strane Generalnog sekretara.

Član 20

1. Organizacija može da sazove konferenciju radi revidiranja ili izmene ove Konvencije.
2. Generalni sekretar saziva konferenciju država članica ove Konvencije radi revidiranja ili izmene Konvencije, na zahtev trećine država članica ili 10 država članica, zavisno do toga koji je broj veći.
3. Svaki instrument ratifikacije, prihvatanja, odobrenja, ili pristupa koji je deponovan nakon stupanja na snagu neke izmene ove Konvencije, primenjuje se na Konvenciju kao izmenjen.

Član 21

1. Ova Konvencija se deponuje kod Generalnog sekretara.
2. Generalni sekretar:
 - (a) obaveštava sve države koje su potpisale Konvenciju ili pristupile istoj o:
 - i. svakom novom potpisu ili deponovanju instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupa zajedno sa datumom istog;
 - ii. datumu stupanja na snagu ove Konvencije;
 - iii. deponovanju bilo kojeg instrumenta o objavljivanju ove Konvencije, zajedno sa datumom kada je on primljen i datumom kada objavljivanje stupa na snagu;
 - iv. prijemu svake deklaracije ili notifikacije koja je sačinjena u skladu sa ovom Konvencijom;
 - (b) prosleđuje potvrđene originalne primerke ove Konvencije svim državama koje su potpisale ovu Konvenciju ili pristupile istoj.
3. Kada ova Konvencija stupa na snagu, deponent prosleđuje potvrđeni originalni primerak iste Generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija radi registracije i objavljivanja, u skladu sa članom 102 Povelje Ujedinjenih nacija.

Član 22

Ova Konvencija je sačinjena kao jedan original na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku, a svaki tekst je jednako autentičan.

U potvrđenoj su dole potpisani propisno ovlašćeni od svojih Vlada za potpisivanje ove Konvencije.

Sačinjeno u Rimu ovog desetog dana marta hiljadu devetstotina osamdeset osme godine.

LAN 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SCG - Međunarodni ugovori".